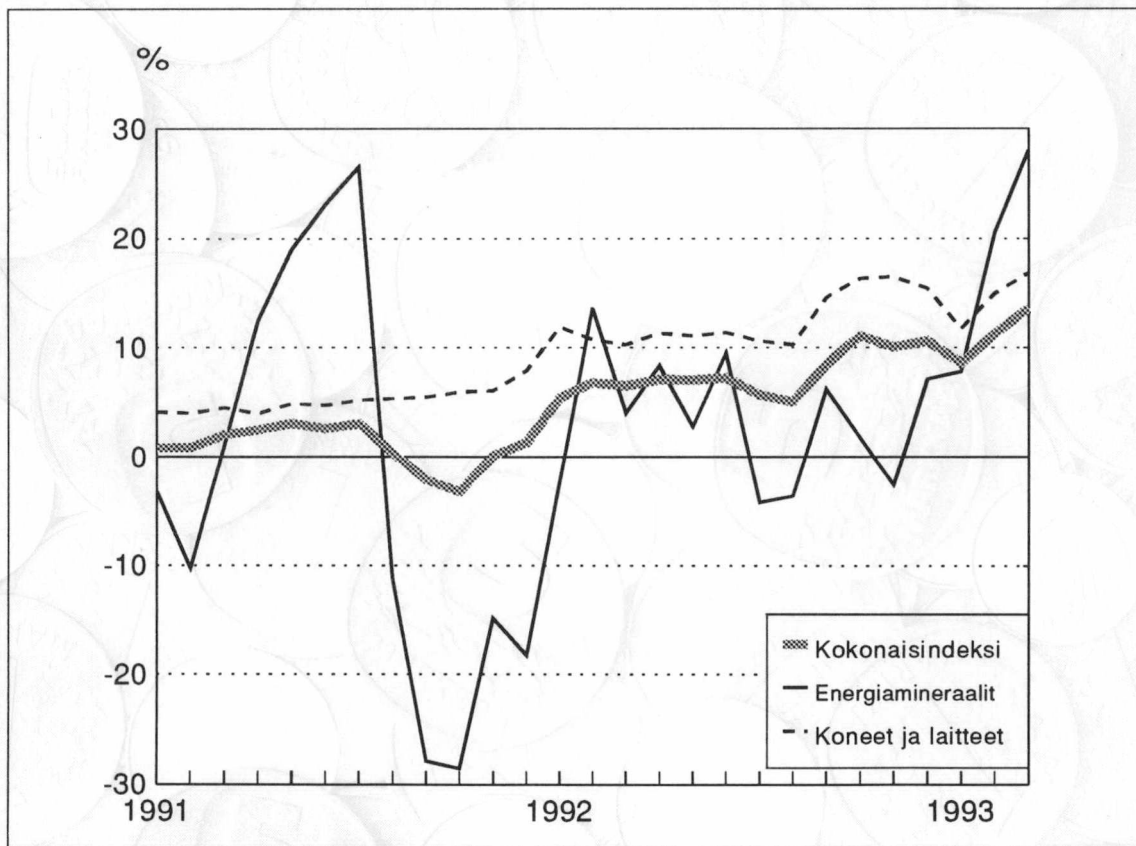

Hinta- ja palkkatiedote 2

29.4.1993

Tuontihintaindeksin ja toimialaindeksien vuosimuutokset

Hinta- ja palkkatiedote 2

29.4.1993

Tuottajahintaindeksit – hyödylliset mittarit yritysten käyttöön	3
Palkat	
Kuntasektorin palkat joustaneet myös alaspäin	7
Kuukausipalkka valtiolla 10 027 markkaa	8
Järjestöjen toimihenkilöiden kuukausipalkka 12 785 markkaa	9
Teollisuuden tuntipalkat nousivat 1,3 % – rakennusalan tuntipalkat laskivat 3,3 % ..	10
Linja-autonkuljettajan tuntiansio 46,93 mk	11
Maataloustyöntekijöiden keskituntiansiot 38,72 markkaa	12
Metsurin päiväansio 423,11 mk	12
Metsätyöntekijöiden vuosiansio 96 437 markkaa	12
Kuntasektorin tuntiansio 47,27 mk	13
Tuntiansio valtiolla 48,94 mk	13
Työtaistelut	
Työtaistelut vähenivät edelleen viime vuonna	14
Hinnat	
Asuntokauppa vilkastui selvästi viime vuoden lopussa	16
Ruoka kallista etelässä ja pohjoisessa	18
Indeksitaulukko	19

Hinta- ja palkkatiedote sisältää ajankohtaista ja tiivistettyä tilastotietoa hinnoista, palkoista ja työtaisteluista.

Vuosikertahinta 150 mk
Ilmestyy kuusi kertaa vuodessa

Julkaisun tilaukset:

Puhelin (90) 1734 2011
Telefax (90) 1734 2474

Aikaisempien numeroiden teemoina ovat olleet mm.:

- Kansainvälinen hintavertailu
- 80-luvun palkkojen reaalikasvusta pysähdystä kohti
- Kuntasektorin työvoimakustannukset vuonna 1990
- Devalvaation vaikutus tuonti- ja vientihintoihin
- Kansainvälinen palkkavertailu
- Kuntasektorin työpanos ja sen käyttö vuonna 1990
- Inflaatio vai deflaatio

Tuottajahintaindeksit – hyödylliset mittarit yritysten käyttöön

Tuottajahintaindeksien kehityksessä selkeitä eroja

Suomen markan kellutus näkyy erityisesti tuonti- ja vientihintaindeksien kehityksessä. Tuontihinnat ovat nousseet kokonaisuudessaan viime syksyisen markan kellutuspäätöksen jälkeen vuoden 1993 maaliskuuhun mennessä 14 prosenttia ja vuoden 1991 syksyn devalvaation jälkeen maaliskuuhun mennessä noin 20 prosenttia

Eri toimialojen välillä on selkeitä kehityseroja. Koneiden ja laitteiden sekä kulkuneuvojen tuontihinnat ovat nousseet vuoden 1991 devalvaation jälkeen tämän vuoden maaliskuuhun mennessä noin 26–27 prosenttia, sekä sähkötekniikan tuotteiden ja optisten laitteiden tuontihinnat noin 20 prosenttia.

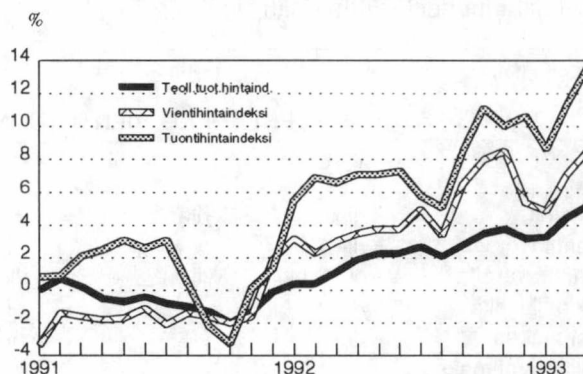
Kumituotteiden tuontihinnat ovat nousseet vuoden 1991 devalvaation jälkeen noin 31 prosenttia ja öljytuotteiden tuontihinnat runsaat 29 prosenttia. Sen sijaan energiamineraalien tuontihinnat ovat nousseet devalvaation jälkeen runsaat 17 prosenttia, peruskemikaalien tuontihinnat noin 13 prosenttia ja muovituotteiden tuontihinnat vain 9,5 prosenttia.

Vientihinnat eivät ole nousseet yhtä voimakkaasti kuin tuontihinnat. Vientihinnat ovat nousseet kokonaisuudessaan vuoden 1991 devalvaation jälkeen maaliskuuhun mennessä 12,5 prosenttia. Koneiden ja laitteiden vientihinnat ovat nousseet devalvaation jälkeen runsaat 13 prosenttia sekä selluloosan, paperin ja kartongin vientihinnat runsaat 10 prosenttia.

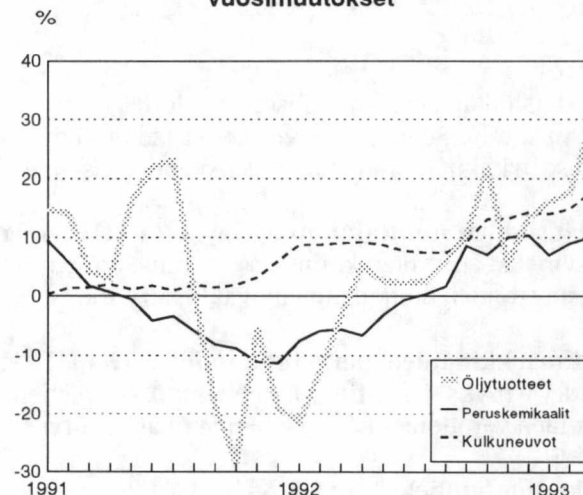
Kotimaisten tavaroiden tehtaanhinnat ovat nousseet kokonaisuudessaan vuoden 1991 devalvaation jälkeen tämän vuoden maaliskuuhun mennessä noin 4 prosenttia.

Tukkuhinnat ovat nousseet kokonaisuudessaan devalvaation jälkeen noin 8 prosenttia. Maaliskuuhun mennessä tuontitavaroiden tukkuhinnat ovat nousseet 17 prosenttia. Sen sijaan kotimaassa valmistettujen tavaroiden tukkuhinnat ovat nousseet vajaat 4 prosenttia.

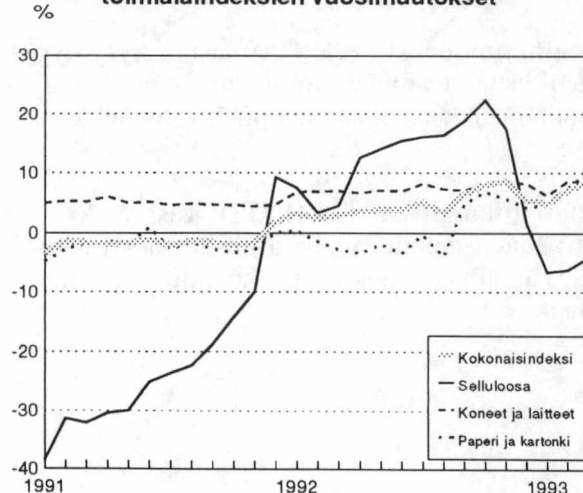
Indeksien vuosimuutokset

Tuontihintaindeksin toimialaindeksien vuosimuutokset

Vientihintaindeksin kokonaisindeksin ja toimialaindeksien vuosimuutokset

Mitä tuottajahintaindeksit mittaavat

Tuottajahintaindeksit mittaavat hyödykkeiden hintakehitystä yritysten näkökulmasta. Ne mittaavat tuottajahintojen, verottomien ja verollisten hankintahintojen, vientihintojen ja tuontihintojen kehitystä.

Kun käytät tuottajahintaindeksejä tai muita hinta- ja kustannusindeksejä, selvitä ensin mitä eri komponentteja indekseihin sisältyy.

Tuottajahintaindekseihin sisältyy:

Mitä sisältyy	Indeksi				
	TTHI	KPHI	TUKKU	VIENTI	TUONTI
* kotimaisia tavaroita	kyllä	kyllä	kyllä	ei	ei
* vientitavaroita	kyllä	ei	ei	kyllä	ei
* tuontitavaroita	ei	kyllä	kyllä	ei	kyllä
* tukipalkkioita	kyllä	ei	ei	ei	ei
* vientitukea	kyllä	ei	ei	ei	ei
* tullit, tuontimaksut, tasausvero	ei	kyllä	kyllä	ei	ei
* liikevaihtovero ja muut välilliset verot	ei	ei	kyllä	ei	ei

Tuottajahintaindeksien väliset sisällölliset erot ovat varsin suuria. Seuraavaksi vielä tiivistäen mihin kysymykseen kukin tuottajahintaindeksi antaa vastauksen.

Teollisuuden tuottajahintaindeksi (TTHI) vastaa kysymykseen: Miten kotimaassa valmistettujen teollisuustavaroiden tuottajahinnat ovat kehittyneet.

Kotimarkkinoiden perushintaindeksi (KPHI) vastaa kysymykseen: Miten kotimaassa käytettävien tavaroiden verottomat hankintahinnat ovat kehittyneet.

Tukkuhintaindeksi (TUKKU) vastaa kysymykseen: Miten kotimaassa käytettävien tavaroiden verolliset hankintahinnat ovat kehittyneet. Tukkuhintaindeksi sisältää liikevaihtoveron ja muut välilliset verot.

Vientihintaindeksi (VIENTI) vastaa kysymykseen: Miten vientitavaroiden fob-hinnat ovat kehittyneet. Vientihintaindeksi ottaa huomioon valuuttakurssimuutokset.

Tuontihintaindeksi (TUONTI) vastaa kysymykseen: Miten tuontitavaroiden cif-hinnat ovat kehittyneet. Tuontihintaindeksi ottaa huomioon valuuttakurssimuutokset.

Oikean mittarin valinta – onnistuneen indeksien käytön perusedellytys

Kuten tuottajahintaindeksien kehityksen kohdalla havaitaan, erot eri indeksien välillä voivat olla varsin suuria. Joten ennen kuin valitaan johonkin yksilöityyn käyttötarkoitukseen indeksi mittaamaan hinta- tai kustannuskehitystä pitää miettiä ja selvittää:

- * Mihin käyttötarkoitukseen indeksiä tarvitaan
- * Mikä on tarkastelunäkökulma
- * Minkä hyödykeryhmän/toimialan kehitystä halutaan seurata

Käyttötarkoitus, johon indeksiä tarvitaan voi olla mm.:

- * Yleinen hinta- ja kustannuskehitysseuranta eli seurataan ja verrataan eri hinta- ja kustannusindeksien (eri inflaatiomittareiden) kokonaistason kehitystä. Tällöin saadaan kokonaiskuva kansantalouden eri osa-alueiden hinta- ja kustannuskehityksestä ja niiden kehityseroista.
- * Hankintojen hintakehitysseurantaan eli erilaisten raaka-aineryhmien, tuotantohyödykeryhmien, investointitavaroiden tai kulutustavaroiden hintakehitysseurantaan.
- * Kustannusten seurantaan eli voidaan rakentaa oma kustannusindeksi, jossa kustannuserät muodostuvat esimerkiksi erilaisista raaka-aineryhmistä, tuotantohyödykeryhmistä, investointitavaroista ja palkkaeristä.
Käytettävissä on myös valmiita eri toimialojen kustannusindeksejä kuten erilaiset rakennuskustannusindeksit, kuorma-autoliikenteen ja linja-autoliikenteen kustannusindeksit sekä maarakennusalan ja metsäalan konekustannusindeksit.
- * Budjetoinnissa ja tilinpäätöksen laadinnassa mm. käyttöomaisuuden poistoissa.
- * Kauppasopimusten indeksiehdossa esim. sopimuksessa on sovittu, että tuotteen A hinta tarkistetaan tietyinä ajankohtana tukkuhintaindeksin 1949=100 tavararyhmän 7 Koneet, laitteet ja kuljetusvälineet indeksipisteluvun muutoksen avulla.
Indeksiehdon ottaminen sopimukseen on pääsääntöisesti kuitenkin kiellettyä, mutta tietyissä poikkeustapauksissa mm. ulkomaankaupassa indeksiehdotuksia voidaan käyttää sopimuksissa (ks. laki Indeksiehdon käytön rajoittamisesta).
- * Apuneuvona osto- ja myyntineuvotteluissa, kun halutaan tietää minkälainen neuvoteltavan tuoteryhmän yleinen hintakehitys on ollut lähimenneisyydessä.
- * Volyymien kehityksen arviointi ja seuranta, kun tiedossa on hankintojen/tuotannon vuosittaiset markka-arvot.

Mistä näkökulmasta kehitystä halutaan seurata:

Esimerkiksi tuottajan näkökulmasta tai yrityksen verottomien/verollisten hankintahintojen näkökulmasta tai kuluttajan näkökulmasta.

Tällä on olennainen merkitys, sillä esimerkiksi teollisuuden tuottajahintaindeksin, tukkuhintaindeksin, kotimarkkinoiden perushintaindeksin ja kuluttajahintaindeksin hintakäsitteet ja hyödykesisällöt eroavat toisistaan:

- * Hintakäsitteiltään esimerkiksi sisältääkö indeksi välillisiä veroja
- * Hyödykesisällöltään
 - mistä toimialoista/tavararyhmistä tuotteita on mukana indeksissä
 - onko indeksissä mukana kotimaassa valmistettuja tavaroita, tuontitavaroita tai vientitavaroita
 - onko indeksissä mukana myös erilaisia palveluita kuten kuluttajahintaindeksissä.

Minkä hyödykeryhmän/toimialan kehitystä halutaan seurata:

Halutaan seurata esimerkiksi koneiden ja laitteiden hintakehitystä. Tällöin voidaan valita päätoimiala koneet ja laitteet tai jokin sen alatoimiala kuten esimerkiksi voimakoneet.

Indeksin valinnan yleisenä periaatteena tulee pitää sitä, että hinta- ja kustannuskehityksen mittariksi valitaan aina sellainen indeksi, joka mittaa mahdollisimman hyvin juuri tarkasteltavan ilmiöalueen hinta- tai kustannuskehitystä. Se on kulloisestakin tilanteesta riippuen jokin toimiala- tai ryhmäindeksi, räätälöity erityisindeksi tai toisinaan myös kokonaisindeksi.

Indeksin valintaa voi kuitenkin toisinaan rajoittaa ehto, että indeksipisteluvun pitää löytyä virallisesta julkaisusta, sillä julkaistut indeksisarjat kuvaavat pääasiallisesti laajempien hyödykeryhmien kehitystä. Tässäkin tapauksessa valittavan indeksin pitäisi kuitenkin mitata tarkasteltavan ilmiöalueen hinta- tai kustannuskehitystä riittävän hyvin.

Käytettävissä olevia hinta-, kustannus-, palkka- ja volyymikehityksen mittareita:

Käytettävissä on varsin monipuoliset valikoimat erilaisia indeksejä hintakehityksen seurantaan, kustannuskehityksen seurantaan, palkkakehityksen seurantaan ja volyymikehityksen seurantaan.

Hintaindeksit:

- * teollisuuden tuottajahintaindeksi
- * kotimarkkinoiden perushintaindeksi
- * tukkuhintaindeksi
- * vientihintaindeksi
- * tuontihintaindeksi
- * kuluttajahintaindeksi
- * nettohintaindeksi
- * asuntojen hintaindeksi
- * julkisten menojen hintaindeksi
- * yksilöllisesti laaditut erityisindeksit

Kustannusindeksit:

- * rakennuskustannusindeksit
- * kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi
- * linja-autoliikenteen kustannusindeksi
- * maarakennusalan konekustannusindeksi
- * metsäalan konekustannusindeksi
- * yksilöllisesti laaditut kustannusindeksit

Palkkaindeksit:

- * ansiotasoindeksi

Volyymi-indeksit:

- * teollisuustuotannon volyymi-indeksi
- * tuonnin ja viennin volyymi-indeksit
- * tukku- ja vähittäiskaupan myynnin volyymi-indeksit
- * bruttokansantuotteen volyymi-indeksi

Monipuoliset tuottajahintaindeksit

Tuottajahintaindeksit -julkaisu

Kuukausittain ilmestyvä Tuottajahintaindeksit -julkaisu sisältää tuottajahintaindeksien 1990=100 ja 1949=100 kokonaisindeksien ja keskeisten päätoimialojen/ryhmien kuukausittaiset indeksipisteluvut sekä prosentti-vertailun edelliseen kuukauteen ja edelliseen vuoteen.

Julkaisu sisältää myös kansainvälisen raaka-aineiden maailman markkinahintoja mittaavan HWWA-indeksin pääryhmien kuukausittaiset kehitystiedot.

Tuottajahintaindeksien toimialasarjat

Tuottajahintaindekseistä 1990=100 on saatavissa myös tarkemman toimialatason indeksisarjoja kuin Tuottajahintaindeksit -julkaisussa olevat toimialaindeksit. Tarkempien toimialatasojen indeksisarjat ovat varsin käyttökelpoisia hintakehitysseurannan välineitä, kun halutaan seurata toimialan keskimääräistä hintakehitystä.

Yksilöllisesti räätälöidyt erityisindeksit

Kun tarvitet indeksin, jonka nimikesisällön ja painorakenteen pitää kuvata mahdollisimman hyvin yritysesi kustannusten, hankintojen tai tuotannon rakennetta, kannattaa valita juuri yrityksellesi rakennettu oma erityisindeksi.

Oheinen esimerkki-indeksi mittaa asiakkaan antamin nimikkein ja painoin yrityksen ostamien kone- ja laitekomenttien verottomien hankintahintojen kehitystä.

TILASTOKESKUS / ERITYISINDEKSIT

AINEISTON NIMI: KOTIMARKKINOIDEN PERUSHINTAINDEKSI 1990=100

INDEKSI NIMIKKEISTÄ:

84099100	POLTTOMOOTTORIN MÄNNÄT	12.0
84122100	HYDRAULISET MOOTTORIT (SYLINTERIT)	20.0
84818028	KIILA- JA LEVYLUISTINVENTTIILIT	10.0
84818038	PALLOVENTTIILIT	10.0
84821000	KUULALAAKERIT	12.0
84833000	LAAKERINPESÄT JA LIUKULAAKERIT	15.0
84834000	HAMMAS- JA KIERUKKAVAIHTEET	17.0
84841000	TIIVISTEET JA TIIVISTESARJAT	4.0

INDEKSIEN PISTELUVUT:

	VUOSI- INDEKSI	KUUKAUSI - INDEKSI				HUHTI	TOUKO	KESÄ	HEINÄ	ELO	SYYS	LOKA	MARRAS	JOULU
		TAMMI	HELMI	MAALIS										
1990	99.96	97.22	99.47	99.93	100.47	100.63	100.47	100.24	99.91	100.02	100.23	100.31	100.65	
1991	103.00	101.23	101.49	102.43	102.52	102.37	102.84	103.18	103.29	103.70	103.89	104.06	104.98	
1992	112.89	109.94	110.51	110.63	110.72	110.70	111.66	111.68	111.72	112.74	116.04	118.88	119.49	
1993	122.39	120.25	120.74	126.18										

PISTELUKUJEN MUUTOKSET (PROSENTTIA): EDELLEISESTÄ KUUKAUDESTA

		TAMMI	HELMI	MAALIS	HUHTI	TOUKO	KESÄ	HEINÄ	ELO	SYYS	LOKA	MARRAS	JOULU
1990			+2.31	+0.46	+0.54	+0.15	-0.15	-0.22	-0.32	+0.11	+0.20	+0.07	+0.33
1991		+0.57	+0.25	+0.92	+0.08	-0.14	+0.45	+0.33	+0.10	+0.39	+0.18	+0.16	+0.88
1992		+4.72	+0.51	+0.10	+0.08	-0.01	+0.86	+0.01	+0.03	+0.91	+2.92	+2.44	+0.51
1993		+0.63	+0.40	+4.50									

PISTELUKUJEN MUUTOKSET (PROSENTTIA): EDELLEISESTÄ VUODESTA

	VUOSI	TAMMI	HELMI	MAALIS	HUHTI	TOUKO	KESÄ	HEINÄ	ELO	SYYS	LOKA	MARRAS	JOULU
1991	+3.04	+4.12	+2.03	+2.50	+2.04	+1.72	+2.35	+2.93	+3.38	+3.67	+3.65	+3.73	+4.30
1992	+9.60	+8.60	+8.88	+8.00	+7.99	+8.13	+8.57	+8.23	+8.16	+8.71	+11.69	+14.24	+13.82
1993	+8.41	+9.37	+9.25	+14.05									

Tuottajahintaindekseistä laadittavat asiakirjat

Tuottajahintaindeksien kehitystiedoista voidaan laatia virallinen asiakirja, jota voidaan käyttää mm. kauppasopimusten liitteenä.

"Tuottajahintaindeksit 1990=100. Indeksien käyttäjän käsikirja"

Julkaisussa käydään läpi tuottajahintaindeksien laadintaperiaatteet ja indeksien peruslaskutoimitukset mm.

- muutoksen laskeminen
- perusvuoden muuttaminen
- kustannusindeksin laadinta
- rahanarvon kertoimet.

Lisäksi perehdytään esimerkkien välityksellä indeksien valintaperusteisiin ja siihen miten indeksejä käytetään eri käyttöalueilla kuten:

- hankintojen hintakehitysseurannassa
- kustannusten seurannassa
- käyttöomaisuuden poistoissa
- kauppasopimusten indeksiehdossa
- apuneuvona osto- ja myyntineuvotteluissa
- volyymin kehityksen arviointiin ja seurantaan

Julkaisussa on myös kuvaukset eräistä muista keskeisistä kotimaisista indekseistä ja ulkomaisista tuottajahintaindekseistä.

Julkaisu sisältää myös tuottajahintaindeksien 1990=100 toimiala- ja nimikesisältötiedot sekä painorakennetiedot.

Tiedustelut: Jarmo Ranki puh. (90) 1734 3472

Palkat

Kuntasektorin palkat joustaneet myös alaspäin

Kuntasektorin kokoaikaisten kuukausipalkkaisten säännöllisen työntekijän ansio oli 9 246 mk lokakuussa 1992. Ansiossa oli nousua syyskuulta 1991 2,0 %. Reaalisesti ansiot laskivat noin prosenttia.

Koska sopimuskorotuksia ei ollut rakennemuutoksen vaikutus on arvioitu sijoituspalkkaluokan mukaisesta peruspalkasta (ei sisällä palvelusvuosilisää).

Ikälisät ym. sisältää lopullisen palkkaluokan mukaiset palvelusvuosilisät ja palkkaluokkien erotuksina maksetut palkanlisät, joita ovat lähinnä määrävuosikorotukset sekä mm. opettajien ns. ylitunnin siirto. Opetusalan nopeampaa ansioiden nousua selittää myös osittain tiedusteluviikkoauden muutos, sillä kunnilla on ollut vaikeuksia ilmoittaa kaikki opettajien palkanosat jo lukuvuoden alussa.

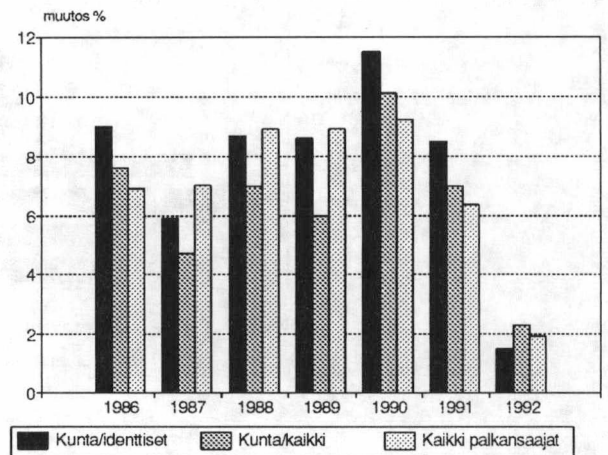
Kuntasektorin kuukausiansiot lokakuussa 1992

	Henkilöitä yhteensä	muutos %	Opetusala (C-sopimusala)	muutos %	Muut alat (Y-sopimusala)	muutos %
Lukumäärä	307 929	-0,9	48 706	-2,5	250 340	-0,3
Kokonaisansio mk	9 595	1,9	12 819	2,7	9 042	1,8
Säänn.ansio mk	9 246	2,0	11 748	3,0	8 833	1,8
siitä:						
- rakennemuutos		1,0		1,8		0,9
- ikälisät ym.		0,6		1,1		0,5
- muu		0,4		0,1		0,4

Kun tarkastellaan samojen henkilöiden (identtisten) ansioiden kehitystä, nähdään, että yksilöllisessä palkkakehityksessä on tapahtunut voimakas muutos 1992/1991 verrattuna ajanjaksoon 1991/1990: palkat ovat suurella osalla pysyneet samoina ja entistä huomattavasti useammalla joustaneet myös alaspäin.

Niillä joilla ansiot nousevat, ne nousevat varsin paljon. Palvelusvuosilisät ja määrävuosikorotukset kertyvät vain tiettyjen vuosien palvelun jälkeen ja ovat neljästä seitsemään prosenttia. Samoin paremman viran saavat vain jotkut onnelliset. Entistä useammat ovat joutuneet vaihtamaan myös huonommin palkattuun tehtävään tai tyytymään pienempiin harkinnanvaraisiin lisiin. Jonkun verran palkkoja on laskettu myös paikallisin sopimuksin.

Identtisten ansiokehitys 1985-92

Identtisten ansioiden muutokset 1991/1990 ja 1992/1991

	Identtiset 1991/90				Identtiset 1992/91			
	LKM	%	kuukausiansio mk	Muutos v:sta -90	LKM	%	kuukausiansio mk	%Muutos v:sta -91
C-sopimusala	40 810	100	11 618	6,8	41 025	100	11 876	3,5
Palkka sama	6	0	9 566	0,0	11 858	29	11 925	0,0
Palkka noussut	38 029	93	11 620	7,9	23 350	57	11 904	7,8
Palkka laskenut	2 775	7	11 597	-5,5	5 817	14	11 666	-5,1
Y-sopimusala	190 421	100	8 916	9,8	199 107	100	8 983	1,3
Palkka sama	71	0	11 393	0,0	73 291	37	8 778	0,0
Palkka noussut	175 197	92	8 907	11,7	77 805	39	9 191	8,4
Palkka laskenut	15 153	8	9 006	-8,1	48 011	24	8 660	-7,1

Kuukausipalkka valtiolla 10 027 markkaa

Valtion kuukausipalkkainen henkilöstö ansaitsi keskimäärin 10 027 markkaa viime vuoden syyskuussa. Miesten ansio oli 10 854 ja naisten 8 873 markkaa

Edellisestä vuodesta säännöllisen työajan ansio on noussut 0,9 prosenttia, miehillä 0,6 prosenttia ja naisilla 1,3 prosenttia.

Keskimääräinen kokonaisansio nousi miehillä 11 248 markkaan ja naisilla 8 976 markkaan ja yhteensä 10 301 markkaan.

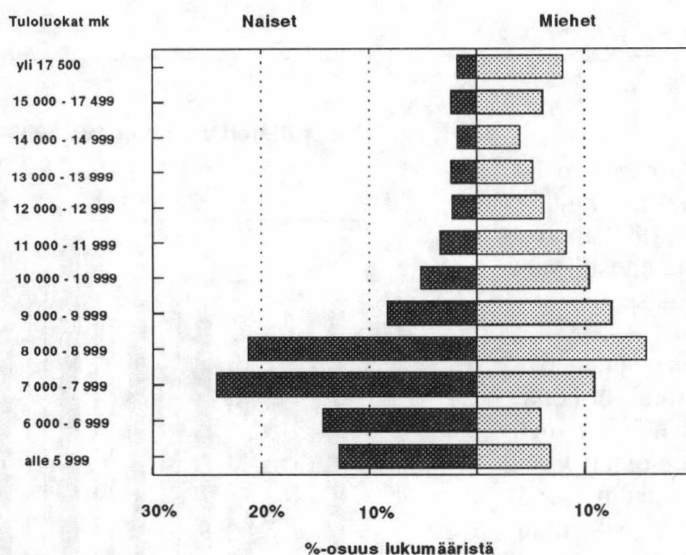
Noin 60 prosenttia naisista sijoittui kokonaisansion tuloaluokkaan 6 000 – 9 000 markkaa. Miesten sijoittuminen eri tuloalukkiin oli tasaisempaa, noin 63 prosenttia sijoittui tuloaluokkaan 6 000 – 12 000.

Valtion palveluksessa oli viime syyskuussa 190 900 kuukausipalkkaista palkansaajaa. Vuodesta 1989 määrä on vähentynyt noin 8 100 henkeä. Viime vuodesta vähennystä on 2,3 prosenttia. Valtiolla on lisäksi 9 200 tuntipalkkaista (marraskuu 1992), joiden määrä on vähentynyt vuodesta 1989 3 700 henkeä.

Kuukausipalkkaisesta henkilöstöstä lähes 30 prosenttia työskentelee ns. uusimuotoisissa liikelaitoksissa, joiden käyttötalous on valtion budjetin ulkopuolella.

Ministeriöissä ja vastaavissa virastoissa toimii 2,6 prosenttia koko henkilöstöstä. Rungas puolet toimii keskushallinnon tai keskuvirastojen palveluksessa ja noin 47 prosenttia väliasteen ja paikallistason virastoissa. Joka kolmas toimii Uudellamaan läänissä. Miesten osuus henkilöstöstä on 57 prosenttia.

Valtion kuukausipalkkainen henkilöstö tuloluokittain syyskuussa 1992

Valtion kuukausipalkkaisen henkilöstön määrän kehitys vuosina 1988–1992

	1988	1989	1990	1991	1992
Kotimaassa toimivat	198 500	197 900	194 602	194 195	190 870
– kokoaikaiset täysipalkkaiset	172 349	170 227	169 444	172 92	169 546
– osa-aikaiset täysipalkkaiset	12 640	11 269	9 588	7 807	8 250
– osapalkkaiset	13 511	16 404	15 570	14 153	12 078
Ulkomailla toimivat	1 130	1 128	1 192	1 183	996
– kokoaikaiset	1 096	1 096	1 149	1 142	965

Järjestöjen toimihenkilöiden kuukausipalkka 12 785 markkaa

Syyskuussa 1992 järjestöjen palveluksessa oli 5 059 koko-aikaista ja 333 osa-aikaista toimihenkilöä. Naisia heistä oli 59 %.

Järjestöjen toimihenkilöiden keskimääräinen säännöllisen työajan ansio oli 12 785 mk. Miesten kuukausiansio oli 16 117 mk ja naisten ansio 10 455 mk.

Koko-aikaisten kuukausipalkkaisten toimihenkilöiden ansiot laskivat keskimäärin 0,2 %.

Toimialan mukaan suurimmat ryhmät ovat elinkeino- ja ammattijärjestöt (70,6 % toimihenkilöistä) sekä aatteelliset ja sivistykselliset yhteisöt (21,4 % toimihenkilöistä).

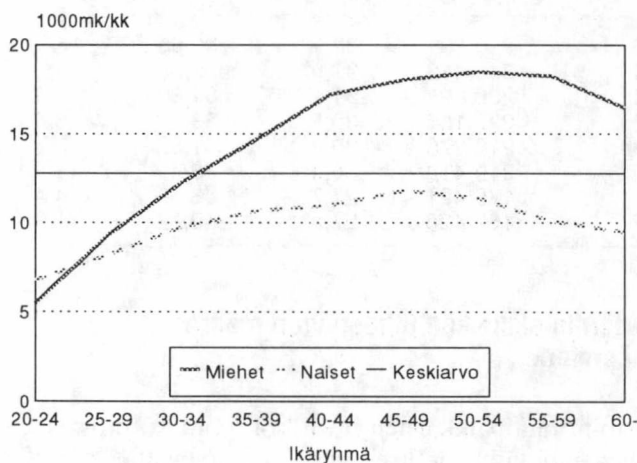
Järjestöjen toimihenkilöiden kuukausiansiot toimialan mukaan syyskuussa 1992

Toimiala	Lukumäärä		Säännöllisen työajan ansio		
	Yhteensä	Naisten %	Miehet	Naiset	Yhteensä
Vakuutustoiminta	70	63	17 636	9 895	12 770
Tutkimustoiminta	32	41	16 465	11 334	14 381
Sosiaalihuolto	70	71	15 516	10 430	11 883
Elinkeino- ja ammattijärjestöt	3 573	60	18 055	11 121	13 898
Aatteelliset ja sivistykselliset yhteisöt	1 082	55	10 922	8 349	9 495
Kulttuuri ja virkistyspalvelu	223	55	13 291	9 206	11 056
Yhteensä	5 059	59	16 117	10 455	12 785

Ikäryhmittäin tarkasteltaessa toimihenkilöt jakautuvat siten, että huippukohta osuu luokavälille 45–49 vuotiaat, joiden osuus koko aineistosta on 20 %. Keskimääräinen kuukausiansio oli korkeimmillaan miehillä (18 470 mk) 50–54 ja naisilla (11 827 mk) 45–49 vuotiailla.

Lähde:
Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen toimihenkilöiden kuukausipalkat 1992, ilmestyy kesäkuussa

Järjestöjen toimihenkilöiden kuukausiansio syyskuussa 1992

Järjestöjen toimihenkilöiden lukumäärien ja ansioiden kehitys 1987–1992

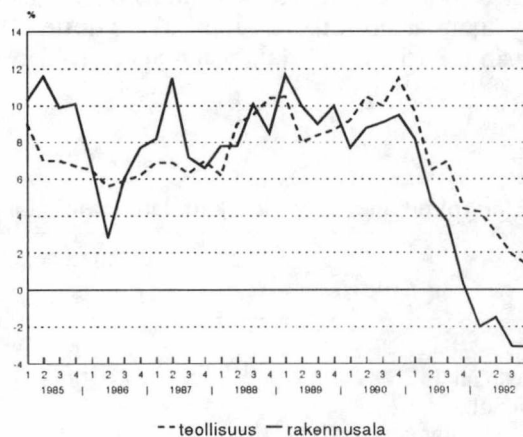
Vuosi	Yhteensä		Lakimies	Asiamies	Toimitsija	Järjestösihteeri	Osastosihteeri
	Lukumäärä	Säännöllisen työajan ansio					
1987	5 305	9 033	11 804	12 127	10 288	10 196	7 143
1988	5 257	9 978	13 192	12 984	11 398	10 893	7 717
1989	5 274	10 821	14 006	13 750	11 907	11 855	8 408
1990	5 501	11 765	15 654	15 092	13 478	12 790	9 051
1991	4 995	12 815	16 726	16 038	14 015	13 383	9 696
1992	5 059	12 785	17 083	16 354	14 199	13 699	9 767

Teollisuuden tuntipalkat nousivat 1,3 prosenttia – rakennusalan tuntipalkat laskivat 3,3 prosenttia

Teollisuuden työntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli viime vuoden 4. neljänneksellä 49,32 mk. Keskiansio nousi edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 1,3 prosenttia. Edellisestä neljänneksestä säännöllisen työajan ansio nousi miehillä 1,5 ja naisilla 1,2 prosenttia.

Rakennusalan työntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli vuoden 1992 neljännellä neljänneksellä 56,76 markkaa. Edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä ansiot laskivat 3,3 prosenttia. Edellisestä neljänneksestä ansiot nousivat 0,5 prosenttia.

Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden tuntiansioiden muutokset edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä I/1985–IV/1992

Tehdyn työajan ansioiden kehitys teollisuuden ja rakennusalan tuntipalkkaisuilla v. 1985–1992, IV neljännes

	Teollisuus				Rakennusala			
	Lukumäärä	Naisten % osuus	Säännöllisen työajan ansio		Lukumäärä	Naisten % osuus	Säännöllisen työajan ansio	
			mk	vuosi-muutos %			mk	vuosi-muutos %
1985	250 861	32,1	30,65	+6,7	62 928	4,9	39,02	..
1986	243 413	31,9	32,55	+6,2	61 946	4,6	42,03	7,7
1987	236 898	31,1	34,83	+7,0	55 362	4,5	44,82	6,6
1988	227 155	30,2	38,46	+10,4	59 203	4,2	48,62	8,5
1989	219 378	30,4	41,82	+8,7	59 769	4,7	53,46	10,0
1990	219 412	30,4	46,46	+11,5	56 967	4,6	58,54	9,5
1991	175 421	27,7	48,68	+4,4	40 985	4,3	58,71	0,3
1992	157 428	27,0	49,32	+1,3	29 161	4,1	56,76	-3,3

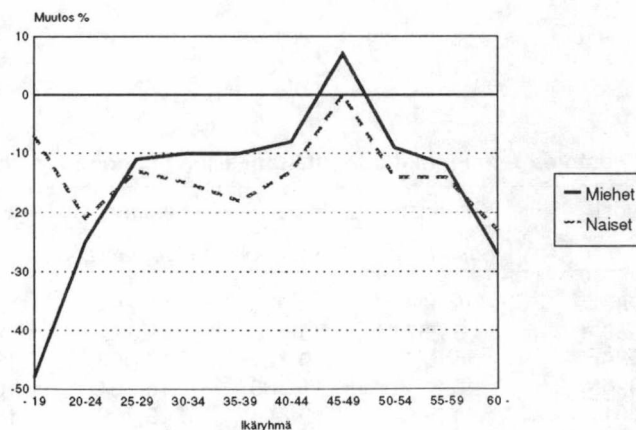
Nuorten ja eläkeikää lähestyvien määrä laski eniten.....

Tilastoitu tuntipalkkaisten määrä oli noin 10 prosenttia pienempi kuin edellisen vuoden vastaavalla neljänneksellä.

Naistyövoiman osuus supistui 0,7 prosenttiyksikköä ja erityisesti keski-ikäisten ikäryhmissä. Naisia oli tuntipalkkaisista nyt 27 prosenttia.

Työvoiman väheneminen vaihteli eri ikäryhmissä. Alle 25-vuotiaiden ja yli 60-vuotiaiden tuntipalkkaisten määrä laski peräti neljänneksen. Muita ikäryhmiä paremmin palkattujen, 40–49-vuotiaiden ryhmässä vastaava lasku oli vain kolme prosenttia. Ikärakenteen muutos oli miehillä selvästi suurempi kuin naisilla.

Teollisuuden työntekijöiden määrän muutos edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä

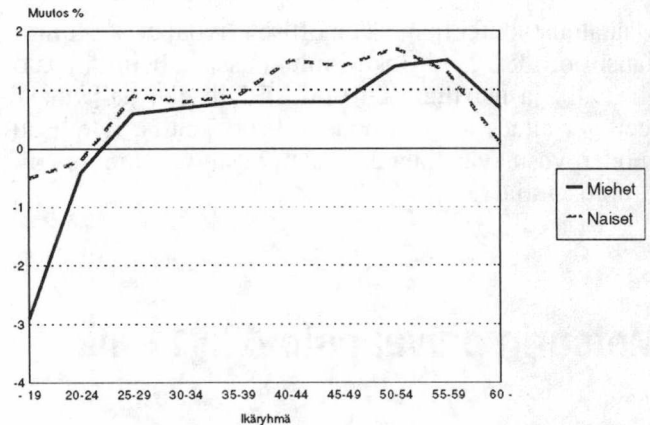

...ja tämä kasvatti keskituntiansioita

Tuntipalkkaisten ikärakenteen muutos kohotti tilastoitua keskiansioita. Mikäli lukumäärä olisi laskenut kaikissa ikäryhmissä saman verran, olisi miesten keskituntiansion nousu edelliseen vuoteen verrattuna jäänyt noin kolmanneksen tilastoitua pienemmäksi, i. 0,8:aan prosenttiin.

Lähde:
Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden palkat, 1992, 4. neljännes

Teollisuuden työntekijöiden tuntiansioiden muutos edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä

Linja-autonkuljettajan tuntiansio 46,93 mk

Autoliikenteen tuntiansio oli loka-joulukuussa 46,76 markkaa. Ansio laski vuodessa 0,3 %. Miehet ansaittivat autoliikenteessä 46,96 ja naiset 41,66 markkaa.

Suurin ammattiryhmä oli linja-autonkuljettajat yli 7 000 työntekijää. Heidän tuntiansionsa oli 46,93 markkaa. Mieslinja-autonkuljettaja ansaitsi 46,99 ja naislinja-autonkuljettaja 45,71 markkaa tunnissa.

Ahtaustyöntekijöiden tuntiansio oli 56,47 markkaa. Se laski edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 0,9 prosenttia.

Lähde:
Liikenteen työntekijät; autoliikenne ja ahtaus 1992, 4. neljännes.
Palkat 1993:9

Liikenteen työntekijöiden säännöllisen työajan tuntiansiot 4. neljänneksellä 1992

	Tuntiansio			Muutos %	
	Miehet	Naiset	Yhteensä	III/92	IV/91
Linja-autoliikenne					
Linja-autonkuljettaja	46,98	43,47	46,77	0,0	+0,3
	46,99	45,71	46,93	-0,0	+0,2
Kuorma-autoliikenne					
Täysperävaunukuljettaja	46,90	40,94	46,84	+1,2	-0,7
Puoliperävaunukuljettaja	48,06	47,67	48,06	-0,1	-1,6
	43,66	.	43,66	-1,2	-2,1
Kuorma-autonkuljettaja	45,34	39,04	45,28	+1,2	+1,8
Henkilöautonkuljettaja	45,45	38,75	45,01	+7,4	-2,3
Huoltokorjaamot					
Vaativa ammattityö	47,52	38,81	46,04	+1,6	+0,6
Ammattityö	49,82	.	49,73	+1,3	+0,4
Aputyö	46,52	.	46,54	+0,2	+0,6
	42,70	38,29	39,52	+2,2	+0,3
Ahtaustyöntekijät	.	.	56,47	+4,2	-0,9

Maataloustyöntekijöiden keskituntiansiot 38,72 mk

Maataloustyöntekijän säännöllisen työajan keskituntiansio oli 38,72 mk loka-joulukuussa. Miehillä ansio oli 39,48 ja naisilla 34,40 mk. Edelliseen neljänneeseen verrattaessa ansio nousi 4,9 prosenttia. Edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan verrattuna muutos oli 2,0 prosenttia.

Vastaava kokonaiskeskituntiansio oli 39,42 mk. Miehillä 40,22 ja naisilla 34,85 mk. Muutos edellisestä vuodesta oli 2,7 prosenttia.

Luontoisetuja sai maataloustyöntekijöistä 35,5 prosenttia miehistä ja 36,7 prosenttia naisista.

Metsurin päiväansio 423,11 mk

Puutavaran valmistuksessa oli vuoden 1992 viimeisellä neljänneksellä 5 751 työntekijää, joiden päiväansio urakka-, palkkio- ja osaurakkatyössä oli 423,11 markkaa mukaanlukien moottorisahan osuus. Ansio laski edellisestä neljänneksestä 5,3 prosenttia ja edellisen vuoden vastaavasta ajankohdasta 0,3 prosenttia. Vastaava ansio ilman moottorisahan osuutta oli 312,26 markkaa.

Lähde: Maa- ja metsätyöntekijöiden palkat 1992, 4. neljännes.

Metsätyöntekijöiden ansiot 4. neljänneksellä 1992

Työlaji	Päiväansio		Tunti-ansio
	Urakka-palkkio osaur.työ	Aikatyö	
Puutavaran valmistus	312,26	382,04	
Metsänhoitotyöt	288,80	276,17	35,85
Metsäkonetyöt	304,66	278,35	41,89
Muut metsätyöt	435,69	267,70	36,18
Taimitarhatyöt	463,55	..	40,22

Metsätyöntekijöiden vuosiansio 96 437 mk

Yli 200 työpäivää vuodessa tehneiden työntekijöiden keskimääräiset vuosiansiot olivat 96 437 markkaa vuonna 1992. Kokonaisansiosta oli 74 318 markkaa ns. tehdyn työajan ansioita, joihin kuuluvat työpalkka ilman työvälineen osuutta, olosuhdelisät, ylityöansiot, työnestymisen ajalta maksettava palkka sekä yli 40-vuotiaille metsätyöntekijöille maksettava ansiontasaus. Muiden kuin tehdyn työajan ansioiden osuus oli 22 119 markkaa, eli 22,9 prosenttia kokonaispalkasta. Tästä suurin yksittäinen erä oli lomapalkka 14 807 markkaa.

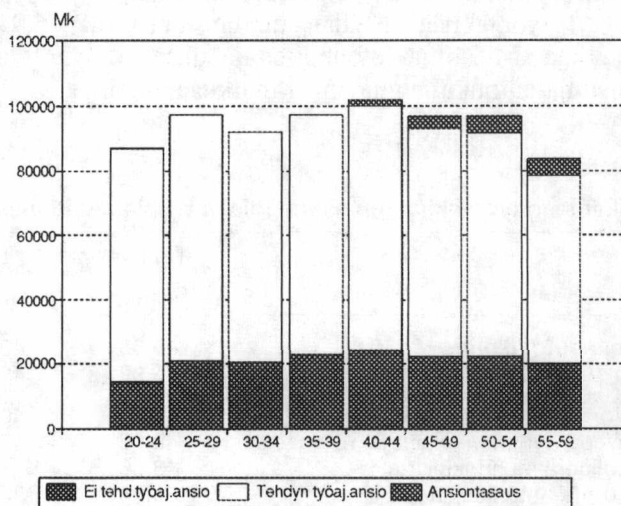
Metsätyöntekijöitä oli vuonna 1992 14 912. Näistä yli 200 työpäivää tehneiden osuus oli 3,5 prosenttia.

Metsätyöntekijöiden työpanos oli 1 237 968 työpäivää vuonna 1992. Tämä jakautui työlajeittain seuraavasti:

Työlaji	Työpäivien %-osuus
Puutavaran valmistus	58,9
Metsänhoitotyöt	14,3
Muut metsätyöt	16,1
Taimitarhatyöt	8,9
Metsäkonetyöt	0,6
Uittotyöt	1,2

Lähde: Metsätyöntekijöiden vuosiansiot 1992

Metsätyöntekijöiden kokonaisvuosiansiot ja ansiontasaus ikäryhmittäin vuonna 1992

Kuntasektorin tuntiansio 47,27 mk

Kuntasektorin työsopimussuhteisten tuntipalkkaisten työntekijöiden säännöllinen keskituntiansio työaikalaisineen oli marraskuussa 1992 47,27 markkaa. Ansio nousi edellisen vuoden vastaavasta ajankohdasta 1,2 %. Miesten ansio oli 47,83 ja naisten 42,81 markkaa.

Tiedustelussa oli mukana lähes 28 000 palkansaajaa, joista alle 12 % oli naisia.

Naisten osuus tuntipalkkaisista on vähentynyt vuodesta 1980 lähtien 3 %.

Kolmannes tuntipalkkaisista työskenteli maa- ja vesirakennustoiminnassa ja heidän ansionsa oli 46,00 markkaa.

Kuntasektorin säännöllisen työajan tuntiansiot marraskuussa 1992

Toimiala	Lkm	Tuntiansio	Vuosi- muutos %
Energia ja vesih.	4 051	51,84	0,7
Talonrakennus	2 676	46,62	1,1
Maa- ja vesirakenn.	8 665	46,00	1,0
Tekniset palvelut	3 915	44,10	1,2

Ammatti	Tuntiansio	Vuosi- muutos %
Kirvesmies	50,97	-0,8
Puisto- ja puutarhatyönt.	36,73	1,4
Sähköasentaja vanhempi	55,97	0,9
Putkiasentaja vanhempi	52,88	0,3
Seka- ja aputyöntekijä	37,25	2,1
Siivous- ja puhd.työntekijä	41,81	1,1

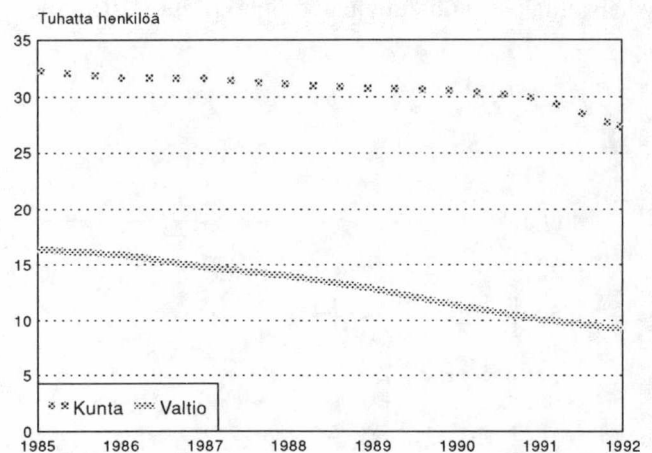
Tuntiansio valtiolla 48,94 mk

Valtion tuntipalkkaisten työntekijöiden ja toimihenkilöiden säännöllisen työajan tuntiansio oli marraskuussa 48,94 markkaa. Ansio laski syyskuusta 0,2 % ja nousi edellisen vuoden marraskuusta 0,8 %. Kokonaiskeskituntiansio 1992 marraskuussa oli 57,24 markkaa.

Tiedustelussa mukana olleista 9 224 palkansaajasta oli 12 % naisia. Noin puolet valtion tuntipalkkaisista työskenteli maa- ja vesirakennustoiminnassa ja heidän tuntiansionsa olivat 48,43 markkaa.

Kuviossa on verrattu kuntasektorin ja valtion työntekijöiden lukumääräkehitystä 85/92.

Julkisen sektorin tuntipalkkainen henkilöstö vuosina 1980–1992

Valtiosektorin säännöllisten työajan tuntiansio toimialoittain marraskuussa 1992

Toimiala	Lkm	Tuntiansio	Muutos %	
			Syyskuu -92	Marraskuu -92
Maa- ja vesirakennustoiminta	4 345	48,43	-0,8	1,1
Julkinen hallinto	2 193	47,44	0,0	1,7
Metalli- ja konepajatuotteiden valmistus	1 634	52,89	1,3	-4,5

Lähde: Julkisen sektorin tuntipalkat 1992, 4. neljännes.

Työtaistelut

Työtaistelut vähenivät edelleen viime vuonna

Tilastokeskuksen neljännesvuositilastoista laskemien ennakkotietojen mukaan käytiin maassamme viime vuonna yhteensä 168 työtaistelua. Niihin otti osaa yli 103 000 työntekijää ja työtaisteluissa menetettiin kaikkiaan 76 000 työpäivää. Edelliseen vuoteen (1991) verrattuna vähenivät työtaistelut 116:lla työtaistelulla, työtaisteluihin osallistuneiden työntekijöiden määrä pieneni 63 000:lla työntekijällä ja työtaistelupäivät vähenivät lähes seitsemänteen osaan. Vuositasolla edellisen kerran työtaisteluja oli vähemmän vuonna 1969 ja menetettyjä työpäiviä oli vähemmän vuonna 1965.

Vuosi 1992 oli työtaistelujen kannalta erittäin rauhallinen. Vain yksi suurempi työtaistelu käytiin huhtikuussa. Tuolloin SAK, STTK ja Teollisuustoimihenkilöiden liitto järjestivät mielenosoituslakon, joka oli suunnattu lähinnä hallituksen AY-politiikkaa vastaan. Tuohon lakkoon osallistui noin 70 000 työntekijää ympäri maata.

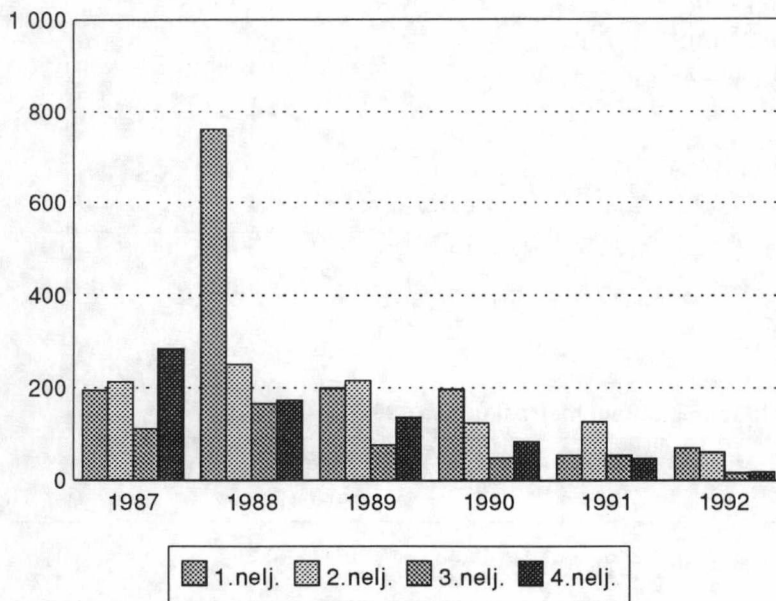
Vuoden 1992 neljännellä neljänneksellä käytiin 19 työtaistelua. Osallistuneita työntekijöitä oli lähes

11 000 ja työtaistelupäiviä vajaat 5 300 työpäivää. Edellisen vuoden vastaavaan neljännekseen verrattuna työtaisteluja oli 29 vähemmän ja osallistuneita työntekijöitä samoinkuin menetettyjä työpäiviä noin puolet.

Viime vuoden viimeisellä neljänneksellä oli eniten työtaisteluja metallien valmistuksessa, mutta eniten työtaisteluihin osallistuneita työntekijöitä samoinkuin menetettyjä työtunteja koneiden ja laitteiden valmistuksessa. Bruttopalkkoina kyseisellä neljänneksellä menetettiin lähes kolme miljoonaa markkaa.

Alueellisesti eniten työtaisteluja oli Turun ja Porin läänissä, sielläkin vain viisi kappaletta. Yksi pieni mielenosoituslakko oli valtakunnallinen, siihen osallistui yli 8 000 työntekijää ja menetettyjä työtunteja kertyi hieman yli 35 000 tuntia.

Lopulliset tiedot vuoden 1992 työtaisteluista julkaitaan Palkkatilasto 1992/93-julkaisussa, mikä ilmestyy tämän vuoden loppupuolella.

Työtaistelut neljänneksittäin vuosina 1987–1992

Työtaistelut, niihin osallistuneet työntekijät sekä menetetyt työpäivät vuosina 1980–1992, sekä neljänneksittäin vuonna 1992

Vuosi	Työtaisteluita	Työntekijöitä			Menetettyjä työpäiviä	
		Lukumäärä	Työtaistelua kohden	Prosenttia työllisistä	Lukumäärä	Työtaisteluihin osallistuneita kohden
1980	2 238	413 140	185	18,8	1 605 600	3,9
1981	1 612	492 960	306	22,0	659 100	1,3
1982	1 240	167 500	135	7,0	207 600	1,2
1983	1 940	421 840	217	17,7	719 700	1,7
1984	1 710	562 480	329	23,3	1 526 900	2,7
1985	848	171 350	202	7,0	174 399	1,0
1986	1 225	602 730	492	24,8	2 787 600	4,6
1987	802	99 290	124	4,1	130 890	1,3
1988	1 353	244 070	180	10,0	179 820	0,7
1989	629	158 480	252	6,4	204 210	1,3
1990	455	244 760	538	9,9	935 150	3,8
1991	284	166 770	587	7,1	458 340	2,7
1992	168	103 510	616	4,8	76 090	0,7
I	71	11 950	168	0,6	20 950	1,8
II	61	77 600	1 272	3,5	48 060	0,6
III	17	3 000	176	0,1	1 810	0,6
IV	19	10 960	577	0,5	5 270	0,5

Työtaistelut, toimipaikat, työntekijät sekä menetetyt työtunnit ja palkat toimialoittain 4. neljännes 1992

Toimiala	Työtaisteluita	Toimipaikkoja	Työntekijöitä	Menetettyjä työtunteja	Menetykset bruttopalkk. mk
Teollisuus	15	15	10 064	40 152	2 787 850
Tekstiilien valmistus	1	1	265	976	44 000
Massan, paperin ja paperituott. valmistus	2	2	388	1 844	88 850
Kemikaalien valmistus	1	1	250	1 000	48 000
Lasi-, savi- ja kivituoitt. valmistus	2	2	59	200	9 220
Metallien valmistus	4	4	623	203	12 150
Metallituott. valmistus	1	1	68	206	10 000
Koneiden ja laitt. valmistus	3	3	8 267	35 439	2 563 730
Sähköteknisten tuott. valm.	1	1	144	284	11 900
Rakentaminen					
Talonrakentaminen	1	1	76	280	15 500
Kauppa					
Vähittäiskauppa	1	1	20	160	7 500
Tekninen palvelu ja palvelut liike-elämälle					
Tietojenkäsittelypalvelu	2	2	798	1 600	90 000
Yhteensä	19	19	10 958	42 192	2 900 850

1) Tässä luokituksessa on otettu huomioon vain päätyneet työtaistelut.

Työtaistelut, toimipaikat, työntekijät sekä menetetyt työtunnit ja palkat lääneittäin 4. neljännes 1992

	Työtaisteluita	Toimipaikkoja	Työntekijöitä	Menetettyjä työtunteja	Menetykset bruttopalkk. mk
Uudenmaan	2	2	798	1 600	90 000
Turun ja Porin	5	5	453	1 686	82 720
Hämeen	4	4	1 013	2 505	120 250
Pohjois-Karjalan	1	1	133	266	13 300
Vaasan	1	1	34	167	7 330
Oulun	4	4	407	802	36 650
Ahvenanmaa	1	1	20	160	7 500
Valtakunnallinen	1	1	8 100	35 006	2 543 100
Koko maa	19	19	10 958	42 192	2 900 850

Lisätietoja työtaisteluista antaa: Jorma Niskavaara, puh. (90) 1734 3235

Hinnat

Asuntokauppa vilkastui selvästi viime vuoden lopussa

Asuntojen hintatilastoon saatiin mukaan yli 5 000 kauppaa. Yhtä vilkasta kaupankäynti oli ylikuumenemisen vuosina 1987–1988. Kauppojen lisääntymisen syynä on ehkä ollut asuntolainojen verovähennysoikeuden muutokset vuodenvaihteessa, ja ihmisten asunnonhankinnan siirrot tulevaisuuteen korkeiden hintojen aikana; moni katsoi sopivan hetken tulleen viimeisellä neljänneksellä 1992.

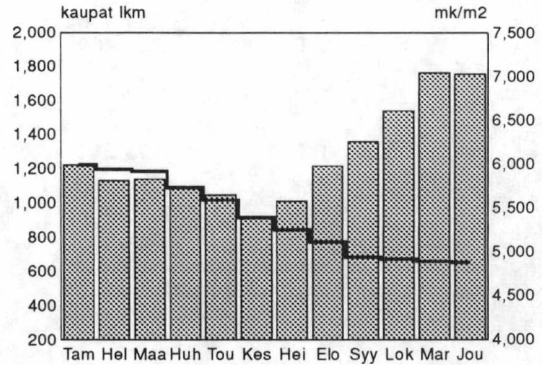
Kauppojen lisääntymisestä huolimatta hintojen lasku jatkui verrattuna edelliseen neljännekseen. Vanhojen kerrostaloasuntojen hinnat laskivat 5,4 % koko maassa ja pääkaupunkiseudulla 6,3 %. Muun Suomen hintojen lasku oli 4,9 %. Helsingissä hinnat laskivat 5,5 %, Espoossa jopa 10,4 % ja Vantaalla 6,0 % kolmen kuukauden aikana.

Tampereella hinnat laskivat vain 0,7 %. Turussa hintojen lasku oli 2,4 %. Porissa ja Lappeenrannassa hintojen lasku oli alle prosentin eli käytännössä hinnat olivat paikallaan. Lahdessa tilastoitiin 9,5 % hintojen halpeneminen.

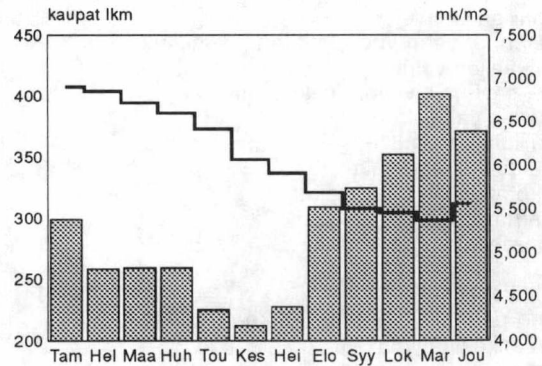
Koko maan keskihinta laski alle viiden tuhannen markan neliö (4 868 mk/m²). Pääkaupunkiseudun keskihinta vanhoissa kerrostaloasunnoissa oli 5 941 mk/m² ja muualla maassa 4 226 mk/m². Kalleinta oli edelleen Helsingin keskustassa eli keskimäärin 7 725 mk/m². Helsingin kantakaupungin yksiöiden hinnat pysyivät paikallaan (7 941 mk/m²). Suurimpien kaupunkien edullisimmat asunnot löytyvät Kouvolasta ja Porista; noin 3 500 mk/m².

Kauppojen lukumäärä alkoi kasvaa heti syyskuussa ja jatkui loppuvuotta kohden. Kun tuloksia tarkastellaan kuukausitasolla hinnat laskivat selvästi heinä- ja elokuussa, mutta sitten syyskuusta joulukuuhun hintakehitys oli tasaista. Yksiöiden hinnat jopa kohosivat hiukan joulukuussa. Välittäjien ennakkotietojen mukaan kaupankäynti olisi jatkunut tänä keväänä kohtalaisen vilkkaana, ja myös hintakehitys olisi ollut vakaa.

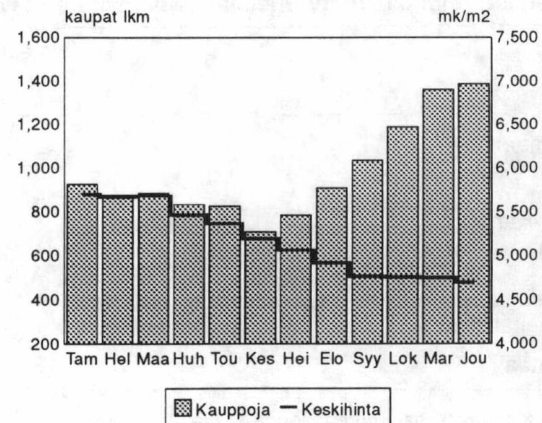
Asuntokauppojen lukumäärät ja keskimääräiset neliöhinnat vuonna 1992

Yksiökauppojen lukumäärät ja keskimääräiset neliöhinnat

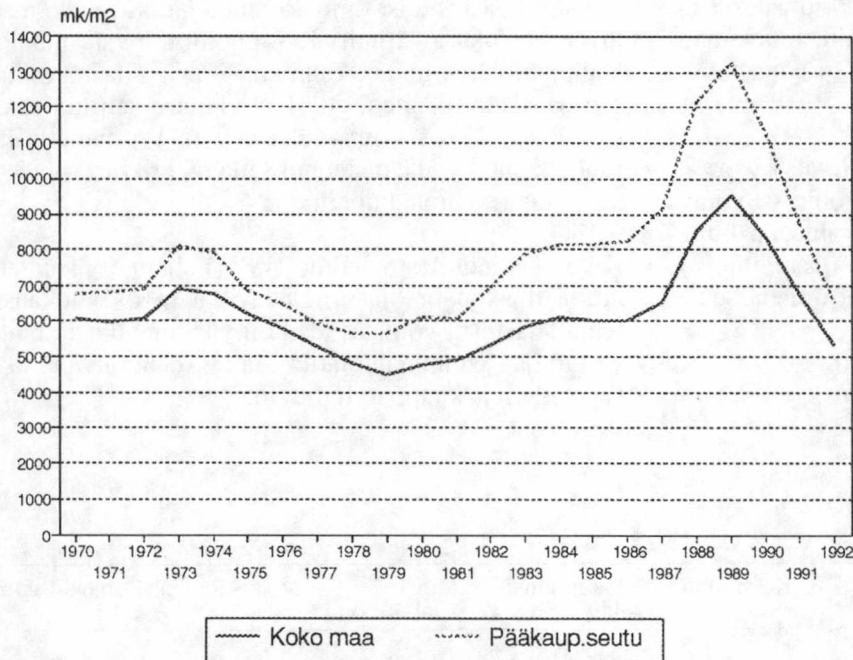
Kaksiöiden ja sitä suurempien asuntojen kaupat ja keskimääräiset neliöhinnat

Reaalihintojen lasku 20 % viime vuonna

Vanhojen kerrostaloasuntojen reaalihinnat ovat laskeneet huippuajasta vuoden 1989 alusta noin 48 prosenttia. Helsingissä reaalihinnat ovat laskeneet huipusta 57 %. Reaalinen lasku koko maassa viime vuonna oli 20 %.

Pääkaupunkiseudulla reaalihintaindeksin 1970=100 pisteluku oli neljännellä neljänneksellä 87.5. Espoossa ja Vantaalla pisteluvut olivat 78.7 ja 79.4. Reaaliindeksi alkaa lähestyä 70-luvun laman tasoa. Tilastokeskuksessa asuntojen hintoja tilastoidulla ajanjaksolla vuodesta 1970 lähtien reaalihinnat olivat alhaisimmillaan vuonna 1979 heinä - syyskuussa, koko maan pisteluku oli silloin 81.7. Neljännellä neljänneksellä koko maan pisteluku oli 91,4.

Kerrostaloasuntojen hinnat vuoden 1992 rahanarvon mukaan

Ruoka kallista etelässä ja pohjoisessa

Ruoka on kalleinta kuluttajahintatilaston mukaan pääkaupunkiseudulla. Ruoka oli pääkaupunkiseudulla maaliskuussa 1993 4,1 prosenttia maan keskitasoa kalliimpaa. Halvinta ruoka oli Väli-Suomessa.

Pääkaupunkiseudulla ruuan hinnat olivat lähes poikkeuksetta maan keskitasoa korkeammat. Samoin Pohjois-Suomen hinnat olivat usein maan keskiarvon yläpuolella. Muu Etelä-Suomi ja Väli-Suomi ovat halvemman ruuan alueita.

Erityisen kalliita pääkaupunkiseudulla olivat vehnäjauhot, sekahiivaleipä, maito, voi ja ruokaperuna. Maan keskitasoa halvempia olivat vain muutamaiset tuotteet: banaani, kurkku, kerma- ja kasvirasvajäätelöpaketit sekä hiiva.

Ruuan keskihinnat Pohjois-Suomessa olivat 1,9 prosenttia maan keskitasoa korkeammat. Pohjois-Suomi ei erottunut yhtä selvästi kalliin ruuan alueena kuin pääkaupunkiseutu. Keskimääräistä kalliimpaa Pohjois-Suomessa oli reikäleipä, lenkkimakkara, omena sekä kerma- ja kasvirasvajäätelöpaketit.

Kuluttajahintatilastossa on keskihinnat 189 tavarasta ja palvelusta, joista 129 on elintarvikkeita. Pelkkien päivittäistavaroiden hintoja kerätään kuukausittain yli 27 000 koko maasta. Kuluttajahintatilasto lasketaan kuluttajahintaindeksiä varten kerättävästä hinta-aineistosta.

Tilaston tuotteet on mahdollisimman tarkkaan määriteltä siten, että pakkauskoost ja laadut ovat vertailukelpoisia. Esimerkiksi leikkelemakkaroitten hinnat ovat valmiiksi pakattujen leikkeleiden hintoja. Erot pakkauskoost muuttetaan yhteismitallisiksi (kilo-, litrahinnat). Pääsääntöisesti kaikki tuotemerkit, jotka mahduttavat ennalta määritelyihin rajoihin, ovat mukana. Valinnan tekee hintakeruun suorittava Tilastokeskuksen haastattelija siten, että hän valitsee sen tuotemerkin, jota liikkeessä myydään eniten. Jos tuotetta keuruuhetkellä myydään alennuksella tai erikoistarjouksena otetaan se hinta huomioon.

Kuluttajahintatilasto ilmestyy neljännesvuosittain, mutta tilaston tietoja on saatavissa myös kuukausittain. Tilastosta voidaan tehdä myös alueittaisia hintavertailuja. Kuluttajahintatilastoa lasketaan myös liike-tyypeittäin ja kaupparyhmittäin.

Kuluttajahintoja maaliskuussa 1993

Tuote	Määrä	Koko maa	Pääkaupunki-seutu	Muu Etelä-Suomi	Väli-Suomi	Pohjois-Suomi
Erikoisvehnäjauhot	2 kg	11,08	12,16	10,95	10,85	11,25
Reikäleipä	1 kg	16,52	17,57	15,08	17,02	18,53
Pakattu sekahiivaleipä	1 kg	19,39	21,04	18,70	19,40	19,14
Naudan lapa	1 kg	57,48	61,89	58,07	55,59	54,50
Porsaankyljys	1 kg	44,81	47,65	44,65	43,49	45,33
Palvikinkku, pakattu	1 kg	87,96	92,78	85,91	88,95	87,45
Lauantaimakkara, pakattu	1 kg	39,36	40,97	39,29	39,47	37,79
Tuore kirjolohi	1 kg	32,47	34,49	32,59	30,76	32,52
Kalapuikot	250 g	5,28	5,83	5,08	5,11	4,54
Kulutusmaito	1 l	3,94	4,25	3,94	3,87	3,91
Edamjuusto, rasvapitoisuus n. 40 %	1 kg	42,29	44,00	42,63	40,57	42,72
Meijerivoi	500 g	16,11	17,18	16,17	15,65	16,50
Omena	1 kg	6,85	7,04	6,55	6,49	8,37
Ruokaperuna	1 kg	3,45	4,02	3,24	3,22	3,60
Kasvirasvajäätelö	1 l	7,89	7,51	7,71	8,18	8,65

Suuraluejako:

Pääkaupunkiseutu: Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen

Muu Etelä-Suomi: muu Uudenmaan lääni, Hämeen-, Turun ja Porin, Kymen läänit sekä Ahvenanmaan maakunta

Väli-Suomi: Mikkelin, Pohjois-Karjalan, Kuopion, Keski-Suomen ja Vaasan läänit

Pohjois-Suomi: Oulun ja Lapin läänit

Indeksitaulukko

	IV/92	Vuosimuutos %
Ansiotasoindeksi 1985=100*	160,9	0,8
Tuntipalkkaiset	160,2	0,0
Kuukausipalkkaiset	161,2	1,2
Teollisuus	160,0	1,1
Työntekijät	162,2	1,1
Toimihenkilöt	156,2	1,1
Talonrakennustyöntekijät	150,1	-3,9
Tukku- ja vähittäiskauppa	166,4	1,2
Kuljetus	164,2	0,2
Rahoitus	168,7	0,5
Kunta	159,5	1,4
Tuntipalkkaiset	160,7	0,6
Kuukausipalkkaiset	159,4	1,5
Valtio	161,6	1,1
Kuukausipalkkaiset	161,8	1,1
Yksityinen sektori	161,1	0,6
Tuntipalkkaiset	160,2	0,0
Kuukausipalkkaiset	161,7	1,1
Reaaliansioindeksi 1975=100	128,3	-1,7
Asuntojen hintaindeksi 1983=100	138,1	-19,0
Pääkaupunkiseutu	119,3	-24,1
Muu Suomi	149,1	-16,5
Julkisten menojen hintaindeksi 1985=100*		
Valtiontalous	140,7	1,6
Kunnallistalous	146,8	1,0
	Maaliskuu 1993	Vuosimuutos %
Kuluttajahintaindeksi 1990=100	109,6	2,7
Ravinto	102,5	-1,4
Asuminen, lämpö ja valo	100,7	-0,5
Liikenne	114,1	8,1
Elinkustannusindeksi 1951:10=100	1360	2,7
Rakennuskustannusindeksi 1990=100	100,2	-1,4
Työpanokset	105,6	-3,8
Tarvikepanokset	97,1	0,6
Tukkuhintaindeksi 1990=100	108,1	5,8
Kotimaiset tavarat	103,8	3,0
Tuontitavarat	117,7	11,5
Vientihintaindeksi 1990=100	110,0	8,5
Tuontihintaindeksi 1990=100	121,0	13,6
Teollisuuden tuottajahintaindeksi 1990=100	105,7	5,2
Kotimarkkinoiden perushintaindeksi 1990=100	105,2	4,2
Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi 1990=100	110,3	2,7
Linja-autoliikenteen kustannusindeksi 1990=100	112,1	4,5

* Ennakkotieto

PL-PB 504
00101 Helsinki-Helsingfors

Postitus 2 lk kirje

PMM
Sopimus
00100/693

SVT Suomen Virallinen Tilasto
Finlands Officiella Statistik
Official Statistics of Finland

Statistics Finland

Wages and salaries
1993:10

Tiedustelut – Förfrågningar – Inquiries:

Palkat:

Anna-Leena Wickstrand

Hinnat:

Arja Kinnunen
(90) 17 341

Julkaisujen myynti:

Försäljning:

Hinta – Pris

Tilastokeskus
PL 504
00101 Helsinki
Puh. (90) 173 41

Statistikcentralen
PB 504
00101 Helsingfors
Tel. (90) 173 41

30 mk

ISSN 0784-8374
= Palkat
ISSN 0789-2462